

Eva Andreas
Tunadalskyrkan 200906

1 Thess 5:23,24

För ungefär 50 år sedan kom tanken på att bli pastor som en blixtnedslag från en blå himmel. Det kändes inte bekvämt och jag hade en lång väg att gå innan jag till slut helt och fullt bejakade det. Men 5 år senare hade jag blivit antagen till Svenska Missionskyrkans dåvarande pastorsutbildning på Teologiska Seminariet på Lidingö. Och det var dags för inledningsgudstjänsten. Byggnaden var gammal med många och långa stentrappor och när vi gick där i samlad tropp så undrade jag vad jag gett mig in på. Jag kände mig liten när jag tittade på alla män omkring mig, (vi var inte så många kvinnor då) och tänkte att det här kommer jag aldrig att klara – jag åker hem igen. Men så kom det som gjorde att jag vågade fortsätta: en hälsning direkt till mig genom ett bibelord i gudstjänsten: Trofast är han som kallar er, han skall ock utföra sitt verk.

Det var inte sagt direkt till mig, men det blev personligt genom att det mötte min situation just då, och bekräftade att Gud själv skulle vara med. Och det har jag fått erfara fram till idag, 44 år senare. Livet har sannerligen inte alltid varit rakt utan tagit många krokvägar, men han har hela tiden funnits med, även om jag inte alltid har sett honom och förstått det som hänt.

Bibelcitatet är hämtat från första thessalonikerbrevets femte kapitel, och Paulus skriver till församlingen i Thessaloniki för att uppmuntra och stötta och ge dem hopp framåt. Det fantastiska är ju att det som är skrivet till ett sammanhang också kan ge hopp och uppmuntran till den som läser det senare och så kan Gud påminna oss om olika bibelordet fram när det behövs.

Nu var det här ett lösryckt citat, men om man läser det i sitt sammanhang så ger det ännu mycket mer att tänka på och utmanas av också för oss idag. Jag läser den nya bibelöversättningen. Citatet tidigare var från 1917 års översättning. 1 Thess 5:23,24 ”Må han som är fridens Gud helga er helt igenom, och må er ande , själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår Herre Jesus Kristus kommer. Han som kallar er är trofast, han skall åstadkomma det.

På en av sina missionsresor kom Paulus till Thessaloniki och delade evangeliet om Messias och Apg 17 berättar att några judar kom till tro men också en mängd gudfruktiga greker och inte så få förnämna kvinnor. Men bara efter några veckor tvingades Paulus och hans medhjälpare att fly, eftersom en annan grupp judar satte igång ett upplopp mot dem. Och

nu skriver han för att stötta och uppmuntra och hjälpa församlingen i sin situation, eftersom han inte hann klart när han var där. Han gläds över rapporterna om hur tron lever i dem, hur de blivit ett föredöme för många, om deras trohet mot Guds ord. Han betonar vikten av att leva nära Jesus, men också av att se framåt mot målet – den fulla gemenskapen med Jesus när han en dag kommer tillbaka och därför också vikten av att leva ett helgat liv – ett liv i gemenskap med Jesus.

I det tredje kapitlet v 12, 13 skriver han: Måtte Herren låta er kärlek till varandra och till alla människor bli rik och överflödande som vår kärlek till er, så att ni blir styrkta i era hjärta och kan stå oförvitliga och heliga inför vår Gud och fader när vår herre Jesus kommer med sina heliga.

Det handlar hela tiden om ett samspel mellan Gud och församlingen och i förlängningen också till den enskilde kristne. Gud har gjort allt som behövs, men det är människan som behöver bejaka och ta till sig det han har gjort. För det handlar om att det är Gud som är aktiv, att han handlar, att han ska fullborda det han har bestämt. Men han är beroende av oss och vårt gensvar.

Han skall åstadkomma det säger den nya översättningen, han skall utföra sitt verk, säger den gamla.

Och då handlar det inte om vår duktighet, präktighet eller förmåga att göra det rätta, utan mer om vår tillit till honom, mer om att vi ska våga tror att han kan, att han vill arbeta med oss och i oss, och att vi får vara en del i det han vill göra. För av någon märklig anledning har han gjort sig beroende av oss människor, för att evangeliet – det glada budskapet ska bli så konkret som möjligt i mötet med varandra. För att det ska vara möjligt vill han hjälpa oss att mogna, att helgas som vi läste i texten, något som Paulus återkommer till flera gånger i sitt brev.

Begreppet helighet, helgelse har många infallsvinklar. Det är ytterst Gud som är helig, upphöjd. När seraferna sjöng i templet i Jerusalem i den syn Jesaja hade i kap 6 sjöng de: Helig, helig helig är HerrenSebaot, Hela jorden är full av hans härlighet. Och i Uppenbarelseboken beskrivs hur varelsor inför Guds tron dag och natt säger: helig, helig, helig är Herren Gud, allhärskaren, han som var och som är och som kommer.

Det handlar om vem han är, om det som egentligen inte går att beskriva, men där vi får vara med och tillbe honom för den han är, lyfta blicken från det vi har omkring oss och bara finnas där inför honom. Vi har gjort det i dag när vi sjöng ”vi ger dig lov, vi ger dig ära” eller i psalmen Store Gud ditt namn ske pris, evig är din makt, din ära. Det kan lika gärna ske när vi ber till honom eller när vi läser Bibeln, om vi lyckas glömma bort

vårt eget och bara vara i hans närhet. Och då kan vi fundera på vad det gör med oss - det kan ge helt nya perspektiv.

Men vi människor är också heliga, åtminstone om vi har sagt ja till Jesus som frälsare. Då kommer vi in i ett nytt förhållande till honom, och vi får tillgång till allt det som är hans inklusive hans helighet. Vi får del av den andliga världens andliga välsignelser som Paulus skriver. Och då kan man mycket förenklat säga att det handlar om närheten till honom, att vilja ha honom med i livet och ta emot av honom och låta det få konsekvenser, och att livet får präglas av honom.

När jag en gång i tiden hälsades välkommen som medlem i en församling sa pastorn: du ska veta att vi är inga helgon i den här församlingen. Helgon hänger ihop med ordet helig och helgelse och det han ville säga var att vi inte är perfekta, att vi inte alltid gör det som är rätt. Och det är i sig en stor befrielse, för ingen av oss är perfekt, men han vill arbeta i och med oss och låta sin helighet växa fram i oss. Det är inget vi kan åstadkomma i egen kraft, men Han vill göra arbetet, han vill låta det som beskrivs som andens frukter växa fram i oss: kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning. Man skulle kunna säga att han vill ge av sig själv till oss, för alla de här begreppen kan också sägas vara egenskaper som Gud har.

Vilken möjlighet och vilken trygghet. Han skall göra det, han vill arbeta i oss. Men ibland kan det också vara utmanande, han kan visa på sådant som vi behöver ändra på, eller ta tag i, men när och om han gör det vill han också hjälpa oss vidare. Det handlar om mognad, att frukterna ska växa fram och bli användbara.

Någon har sagt: Det är bara den som är helig som kan helgas. Alltså, det är bara den som sagt ja till Jesus och vill leva i hans närhet som kan mogna och växa.

Han har gett oss sina löften, om närhet, om hjälp i livets olika situationer, om frid, om att bli bevarade, om att han är trofast, och en mängd andra löften och en del av mognaden kan nog handla om att våga tro på – att lita på att det han sagt är sant och viktigt. Genom livet är det olika löften som blir tydliga, och det är ju som det ska vara eftersom livet består av många olika upplevelser och bibeln väjer inte för det mänskliga.

Paulus skriver till församlingen, inte till enskilda. Man kan undra vad han skulle skriva till oss idag. Nu har vi olika församlingsbakgrund vi som är här idag, men finns det något gemensamt för oss? Ja, det är kanske inte så lätt att säga, men jag tror att han skulle ta fram vikten av

helgelse och mognad också idag, att han skulle betona att det är Gud som vill hjälpa oss mitt i de olika situationer vi står i, att han vill låta sina löften gå i uppfyllelse, att han vill låta det som han visar gå i uppfyllelse. Det kommer ibland profetiska budskap, bland annat här i Köping om att Gud vill göra något nytt. Vi kan ha svårt att se vad det handlar om men vi får be om att förstå, be om att vi får komma in i det som just vi kan göra för att det ska bli möjligt.

Trofast är han som kallar er skrev Paulus. För mig handlade det just då om att bli pastor, men begreppet kallelse är så mycket större än det, det handlar om vilka möjligheter vi var och en har, ibland genom det som är naturligt för oss, ibland genom det vi kan uppleva som en gudomlig kallelse, det som stämmer ihop med vår lust och längtan, med våra möjligheter och förutsättningar, det kan handla om att gå in i olika uppgifter, det kan handla om omsorg genom telefonsamtal eller att besöka varandra, eller ... ja Gud har så många möjligheter genom oss, om vi vill stå till hans förfogande.

Det handlar om nuet, idag vill Herren göra under, men innehåller också ett framtidsperspektiv som är framträdande när Paulus skriver: Hoppet att Jesus ska komma tillbaka, en av grunderna för vår vilja att leva nära Jesus. Må han som är fridens gud helga er allt igenom och må er ande, själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår Herre Jesus Kristus kommer. Vi kan inte göra det i egen kraft, men låta honom göra det i oss,

Och så får vi se tillbaka på Guds trofasthet, be om att leva i hans närhet nu, och göra det med hoppet om att en dag få möta honom och se hoppet fullbordas.

Ibland kan det vara bra att jämföra olika bibelöversättningar för att få olika infallsvinklar, och jag vill avsluta med en sådan jämförelse, som också är en utmaning till oss idag. I det fjärde kapitlet i 1 tessalonikerbrevet skriver Paulus: Ni har fått lära er av oss hur ni skall leva för att behaga Gud. Nu vill vi i Herrens Jesu namn vädja till er och mana er att göra ännu mer!

Det är ju en utmaning till oss också! Att göra ännu mer.

Kärnbibeln översätter det: vi ber er och uppmuntrar 55er i Herren Jesus att komma ihåg det vi lärt er: lev ett liv som behagar Gud, som ni redan gör. Ja, vi uppmanar er att fortsätta med detta mer och mer.

The message som inte är en direkt översättning utan en tolkning på modern svenska säger: Vi ber er – eller snarare kräver – att ni fortsätter

leva som vi lärde er att Gud vill, inte genom att lunka fram i en tungfotad glädjelös religiös marsch, utan på lätta fötter i Andens levande, pigga dans.

Tänk att vi får göra det tillsammans med honom som är trofast, med honom som vill finnas vid vår sida varje dag, som utifrån orden i Ps 23 leder oss på rätta vägar, som ger oss både vila, vederkvickelse och ledning.

Och så får vi be med orden i Ps 25 Herre, jag sätter mitt hopp till dig! Du min Gud jag förtröstar på dig. Herre, lär mig dina vägar, visa mig dina stigar. Led mig i din sanning, lär mig, du som är min Gud, min räddare.

AMEN